

tilsigtes en Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab. Men der er selvfølgelig en hel Række andre Forslag, som tilsigter smaa Nedsættelser i Overensstemmelse med de almindelige Principper for denne Række af Ændringsforslag.

Jeg skal endelig sige, at med Hensyn til de af de Konservative foreslaaede yderligere Nedsættelser har den Begrundelse, der er anført herfor, ikke været tilstrækkelig til at stemme os gunstigt for de paagældende Ændringsforslag. Naar Ministeriet har foreslaaet Bevillingen til Kronborgmuseet nedsat med 2 000 Kr. foruden de 1 000 Kr., som dets Forgænger havde foreslaaet den nedsat med, saa finder vi det rimeligt at blive staaende derved, og jeg anbefaler derfor at stemme imod de Konservatives Underændringsforslag. Ligeledes hvor de Konservative har ønsket at opretholde Ændringsforslag, som Ministeriet har afvaldet eller modificeret, fordi Ministeren efter Forhandling med de vedkommende har ment, at det oprindelige Grundlag for Ændringsforslaget ikke mere forelaa, kan vi heller ikke mene, at det er rigtigt at følge de Konservatives Forslag om at opretholde Ændringsforslag, som Ministeriet altsaa efter særlig at have undersøgt Sagen ikke mener, at der længere er Grundlag for. Der er imidlertid nogle enkelte Punkter, hvor der er Dissens, hvor det er af Vigtighed, at den rigtige Afgørelse bliver truffet, og med Hensyn til hvilke jeg derfor gerne vil føje nogle faa Ord til, hvad der er sagt af andre.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Pitzner glæder jeg mig over, at Venstres Ordfører nu synes at være blevet overbevist af de tre andre Partiers Holdning til Spørgsmaalet om Ansættelse af Konsulenter og Oprettelse af Forsøgsstationer for Haandværket og den mindre Industri, saaledes at man vel kan vente Ændringsforslaget taget tilbage; det havde jo da efter Stillingen heller ingen Ud-sigt til at blive vedtaget. Jeg tror, at den højtærede Minister her ikke rigtig i Øjeblikket har set, hvad Sagen betød, og har behandlet dette Spørgsmaal lidt for mekanisk, og det er derfor i fuld Tilslutning til, hvad der er sagt af det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Pitzner, at jeg udtrykker Ønsket om, at denne Bevilling maa blive staaende uforandret.

Der er saa Spørgsmaalet om de to Rejseunderstøttelser. Vi kan ikke tiltræde de Konservatives Forslag om, at Bevillingen til Rejser og Studieophold for ubemidlede Haandværkere og ligestillede udgaar. Det er efter vor tidligere Stilling klart. Men vi kan heller ikke tiltræde det Nedsættelses-

forslag, Ministeriet paa dette Punkt har stillet; og det hænger sammen med den Stilling, vi har taget til et andet Ændringsforslag. Det er omtalt baade af det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Pitzner. Det drejer sig om Studierejser i Ind- og Udland til Haandværkere, industridrivende og andre dermed ligestillede. Det er rigtigt sagt, at denne Bevilling kun i ganske enkelte Tilfælde er givet til Rejser i Udlandet, og at dens Formaal er at sætte Haandværkere og industridrivende — for øvrigt ogsaa Landbrugere — i Stand til at komme ind paa Teknologisk Institut, tage Del i dets Undervisning og blive bekendt med de for deres Fag nyttige Maskiner. Naar jeg sammen med de Konservative er gaaet med til at foreslaa Nedsættelsen begrænset til 3 000 Kr., maa jeg sige, at det er paa Grundlag af det ærede Medlem Hr. Pitzners Udtalelse, at „Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri“ mener, at man af det Beløb, der bliver tilbage, vil kunne bestride, hvad der er nødvendigt. Hvis det ærede Medlem havde erklæret, at det var nødvendigt at opretholde Bevillingen uforandret, vilde jeg heller ikke have haft nogen Betænkelighed derved. Naar den Forening, der her er Tale om, og som maa have Kendskab til Spørgsmaalet og Teknologisk Instituts Krav, saa kategorisk siger, at man vil kunne nøjes med de 6 000 Kr., har vi ikke ment det rimeligt at tage et andet Standpunkt. Og jeg haaber heller ikke, at den højtærede Handelsminister i Grunden med Sorg vil se dette Ændringsforslag vedtaget. Man har set, hvorledes Teknologisk Institut klager over de vanskelige Kaar, og at gøre dem saa vanskelige, at den nyttige Undervisning der faar lagt alvorlige Hindringer i Vejen, skulde Rigsdagen ikke gerne være med til. Naar jeg har ment, at man skulde blive staaende ved det oprindelige Beløb, 6 000 Kr., til Rejser, til Studieophold i Udlandet for ubemidlede Haandværkssvende, er det, fordi der derved ogsaa kommer en vis Ligevægt mellem de to Bevillinger, den ene til ubemidlede Haandværkssvende og den anden til Haandværksmestre, industridrivende og andre dermed ligestillede. Og ligesom jeg kan tiltræde det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser om Betydningen af disse Rejser, mener jeg, den Nedsættelse, her foretages, nødig skulde have den Karakter, at den vendte sig særlig haardt mod visse og mindre haardt mod andre. Derfor vil jeg meget ønske, at det maa lykkes at bevare Rejseunderstøttelserne for ubemidlede Haandværkere i den Højde, Bevillingen